

Àrea Jurídica

Ordre 419 Pèrits

A partir del 2010 entra en vigor una nova normativa que afecta al pagament dels peritatges tant privats com públics que es produeixen en els tribunals amb seu a Catalunya. Degut a aquest fet el Departament de Justícia de la Generalitat va organitzar durant els mesos de novembre i desembre unes sessions informatives a les capitals de província de la comunitat per tal d'informar a tots els pèrits de les novetats que aquesta normativa suposa.

El CODIC com a col·legi professional que ha de facilitar anualment al Departament de Justícia un llistat de pèrits (persones que voluntàriament accedeixen a ser cridats pels tribunals en cas de que se'ls necessiti) i que periòdicament ofereix cursos de peritatges va assistir a les sessions informatives per tal de poder estar informat sobre aquesta qüestió.

Antecedents

La normativa que regulava el pagament de pèrits en els casos on es reconeixia l'assistència jurídica a alguna de les parts o bé es demanava un pèrit d'ofici (els tribunals o la fiscalia els demanaven sense que les parts ho haguessin sol·licitat) era la circular 2/2003 sobre peritatges.

De forma sintètica, l'anterior sistema contemplava dos sistemes de pagament, l'ordinari que suposava que el pèrit cobrava una vegada havia finalitzat el judici, es a dir, quan hi havia sentència ferma. El que suposava que des que s'entregava el dictamen fins que es cobrava per la feina realitzada podia passar molt de temps. Igualment es preveia un sistema de pagament avançat, entenen per avançat cobrar abans que hi hagués sentència, però mai abans de fer el peritatge. Aquest sistema es contemplava de forma excepcional i en pocs casos. Arrel de les reclamacions i amb voluntat de canviar i generalitzar el pagament avançat de peritatges (avançat = abans que s'acabi el procés judicial i hagi sentència ferma) neix la nova normativa.

Normativa JUS /419/ 2009 de 17 de setembre.

Com he avançat aquesta normativa és aplicable a aquells peritatges que es donin en tribunals situats dins del territori de la comunitat autònoma de Catalunya i afecta tant als peritatges públics (realitzats per funcionaris públics) com els peritatges privats (fets per altres professionals experts en una matèria específica). Al col·lectiu de dissenyadors d'interiors per tant només li afecta les previsions referents als peritatges classificats com a privats. Condició per aplicar aquest sistema de pagament i aquesta normativa és que el Departament de Justícia es faci càrrec del cost del peritatge. Aquests casos són els següents:¹

- Quan a l'hora de declarar el cost d'ofici no hi ha pronunciament exprés de condemna a costos.
- Quan alguna de les parts en litigi se li hagi reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta.
 - o Part condemnada a costes se li hagi reconegut dret d'assistència jurídica.
 - o Part interessada demani al jutge que es practiqui un peritatge i tingui reconegut el dret d'assistència jurídica.
- Quan la persona condemnada a costes és declarada insolvent
- Quan el peritatge el demani d'ofici el tribunal o el ministeri fiscal²

¹ Dins de la jurisdicció civil o contenció-administratiu. En la jurisdicció penal hi ha matisos però irrellevants per al col·lectiu de dissenyadors d'interiors.

² El MF interve en casos penals, però també en la jurisdicció civil en determinats supòsits, com són quan hi ha menors persones declarades incapaces legalment, entre d'altres.

Ordre 419 Pèrits

Si ens trobem en algun d'aquests casos el Departament de Justícia de la Generalitat pot fer el pagament per avançat però amb certes condicions. Les gerències i els serveis territorials poden avançar el pagament només dins dels intervals fixats en un barem d'honoraris que s'adjunta a la ordre i que va en funció del tipus de peritatge.

Aquestes intervals es poden superar (o inclús reduir) en cas que el jutge així ho entengui, sempre i quan ho raoni en atenció al tipus de peritatge. En cas de ser el pèrit que consideri que els preus fixats en el barem no s'adeqüen al tipus de peritatge ordenat hi ha un procediment establert en la pròpia normativa per tal de demanar quantitats superiors. Per tal de justificar el cost econòmic d'un peritatge, que per la seva complexitat superi els honoris fixats o bé directament no estigui contemplat el tipus de peritatge, el pèrit haurà de justificar en tot cas:

- Temps previst per realitzar el peritatge i la valoració del cost per hora
- Despeses extraordinàries necessàries per fer-lo
- Còpia de la resolució judicial o de la disposició del ministeri fiscal per la qual se li encarrega el peritatge.

Al aparèixer el sistema de pagament avançat ja no es podrà demanar bestreta en concepte de provisió de fons. És una de les limitacions que en la normativa s'estableixen. A més, en la normativa a part del barem de honoraris en atenció al tipus de peritatge a realitzar s'hi afegeixen una sèrie de documents i formularis que són els que s'hauran de complimentar i presentar abans o en el moment de entregar el dictamen pericial si es vol accedir al sistema de pagament avançat.

A la web del departament de justícia, a la secció de serveis als professionals al gener i haurà tota aquesta documentació juntament amb quadres sinòptics que explicaran les novetats de la normativa. La normativa s'aplicarà a partir del 2010. Els peritatges que s'ordenin durant el període que resta del 2009 se'ls hi aplicarà la circular anterior.

Incidència en el col·lectiu professional

Estadísticament els casos en els que han d'intervenir dissenyadors d'interiors normalment és a petició de les parts i en casos. I encara són menys els casos en que alguna de les parts se li ha reconegut el dret a assistència jurídica gratuïta. De tal forma que podem concloure que la normativa objecte d'aquest article té un factor d'incidència mínim, es a dir, no afectarà en la manera de treballar i procedir que fins ara els perits del nostre col·lectiu practicaven.

A la gran majoria de casos eren les parts que recorrien a algun expert pèrit per tal de sustentar les seves pretensions legals i per tant el cost era assumit directament per la part, de forma que el pèrit cobrava d'aquell que l'havia contractat. En judici, evidentment les parts buscarien recuperar «l'inversió» feta en pèrits i proves demanant que l'altre part es fes càrrec del cost del judici. Fins i tot en els casos en que era el jutge qui requeria els serveis del pèrit dissenyador d'interiors, aquesta petició havia sorgit d'una de les parts que encarrega al jutge que busqués algú imparcial. En aquests casos igualment era la part interessada la que assumia el cost del peritatge.

En el procedir normal del pèrit hi havia el pas previ a l'acceptació de l'encàrrec en presentar un pressupost detallant les diverses actuacions necessàries i justificant el preu, de forma que finalment el jutge acceptava o no el pressupost. La forma ja establerta de treball ja assegura que el perit no es trobarà limitat pel barem fixat en el normativa, ja que sempre tindrà l'opció de negar-se a acceptar l'encàrrec.

En tots aquells casos en que aquesta normativa no es aplicable, es segueixen les prescripcions establertes en matèria de perits que hi ha a Llei d'enjudiciament civil (arts 341 i sgts).